

ICOMOS deklarācija,

atzīmējot Vispārējās deklarācijas par cilvēka tiesībām 50 gadadienu

Tiekoties Stokholmā 1998. gadā un atzīmējot savu 50.gadadienu, ICOMOS vēlas uzsvērt Vispārējās deklarācijas par cilvēka tiesībām nozīmi, jo īpaši atzīstot ikviena tiesības brīvi piedalīties sabiedrības kultūras dzīvē.

Papildus īpašajām konvencijām un normatīvajiem aktiem, kas attiecas uz kultūras mantojumu un tā saglabāšanu, ICOMOS atzīst, ka tiesības uz kultūras mantojumu ir neatņemama cilvēktiesību sastāvdaļa, uzsverot materiālo un nemateriālo liecību neaizvietojamu raksturu un ka tas ir apdraudēts pastāvīgi mainīgajā pasaulē. Šīs tiesības nes līdzīgu pienākumu un atbildību ikvienam indivīdam, sabiedrībai, kā arī iestādēm un valstīm. Aizsargāt šīs tiesības šodien nozīmē saglabāt nākamo paaudžu tiesības.

- Tiesības saņemt autentisku kultūras mantojuma liecību, kas tiek cienīta kā cilvēces kultūras identitātes izpausme;
- Tiesības labāk izprast savu un citu cilvēku kultūras mantojumu;
- Tiesības uz saprātīgu un atbilstošu kultūras mantojuma izmantošanu;
- Tiesības piedalīties lēmumu pieņemšanā, kas skar kultūras mantojumu un kultūras vērtības, ko tas iemieso;
- Tiesības veidot asociācijas kultūras mantojuma saglabāšanai un popularizēšanai.

ICOMOS uzskata, ka šīs tiesības ir jāciens, lai saglabātu un bagātinātu Pasaules kultūras mantojuma dažādību.

Šīs tiesības rada nepieciešamību atzīt, novērtēt un uzturēt kultūras mantojumu, kā arī uzlabot un ievērot aktivitāšu plānu. Tās nosaka atbilstošu attīstības stratēģiju un līdzvērtīgu partnerību starp sabiedrību, privāto sektoru un indivīdiem, nolūkā saskaņot intereses, kas saistītas ar kultūras mantojumu, tā saglabāšanu un attīstību. Šo uzskatu iedzīvināšanai, ICOMOS aicina veidot starptautisku sadarbību, nostiprinot principus konvencijās, likumdošanā un citos dokumentos.

Šī atbildība ir jādala visiem – gan indivīdiem, gan sabiedrībai kopumā – tāpat kā visi dala kopīgo bagātību un atmiņu, nolūkā sasniegt ilgtspējīgu attīstību cilvēces labā.